

Naar aanleiding van de antwoorden van het college omtrent de najaarsronde van GGD Zeeland, wil ik dit onderwerp bespreken in de commissie Samenleving.

Het doel is een debat over de vraag: waar stopt de taak van de GGD en waar begint de privacy van onze inwoners?

Waarbij de RIVM-brief laat zien hoe het wél kan.

Bespreekpunten voor de commissie:

- **Tegenstelling landelijk RIVM en GGD Zeeland:** Het college noemt het proactief opbellen van ouderen door de GGD gewone 'informatievoorziening'.

De landelijke RIVM-brief hanteert echter een passieve lijn: burgers moeten bij medische noodzaak *zelf* bellen naar 0800-7070.

Waarom wijkt de GGD Zeeland af van dit landelijke kader en kiest zij voor actieve telefonische werving?

- **Bestuurlijke sturing en soevereiniteit in eigen kring:** Medische keuzes horen thuis binnen het gezin, de persoonlijke levenssfeer en het overleg met de huisarts.

Waarom weigert de wethouder kritische vragen te stellen in het GGD-bestuur en op te komen voor de autonomie van onze gezinnen, in navolging van eerdere raadssignalen zoals 'Jouw kind, jouw keuze'?

- **Controle op publieke middelen en medisch realisme:** Nu de Gezondheidsraad de leeftijdsgrens voor gezonde burgers heeft verhoogd naar 70 jaar, moet de GGD-campagne soberder.

Ook al betaalt Den Haag de rekening, wij moeten kritisch blijven op wat de GGD hier lokaal doet.

Beoogde uitkomst van de commissiebehandeling:

De wethouder het advies meegeven om in het GGD-bestuur te pleiten voor een strikt sobere en faciliterende rol, zodat de keuzevrijheid van Thoolse inwoners leidend blijft.